

Vi foreslaa her i Ændringsforslaget, at man skal beholde den nuværende Ordning, at Bekendtgørelsen skal ske i „Berlingske Tidende“, hvorved der selvfølgelig ikke er udelukket, at Kommunalbestyrelsen kan vedtage, at Bekendtgørelsen skal ske paa andre Steder, men det forekommer mig hensigtsmæssigt, at der er en officiel Bekendtgørelsesmaade, og at det er den samme, som ellers bruges. — Endelig er der under Nr. 11 foreslaaet, at Stemmesedlerne ikke maa underskrives, mens der nu staar i Lovforslaget, at Stemmesedlerne behøve ikke at underskrives; det, vi her foreslaa at tilføje, har man udeladt i Lovforslaget, som det foreligger fra det andet Ting; jeg tror, at der i Loven ikke bør savnes en Bestemmelse om dette Forhold, og det forekommer os da efter de Regler, man nu plejer at følge ved Valgene, at være naturligt, at Stemmesedlen ikke maa underskrives; hvis en Vælger sætter sit Navn under Stemmesedlen, bliver den ugyldig.

Jeg kommer derefter til Ændringsforslagene Nr. 16 og 17. Bestemmelsen, som den findes i Lovforslagets § 29, er under alle Omstændigheder ufyldstgørende. Den gaar ud paa at ordne Overgangen fra den nugældende Lov til den ny Lov, og der staar i saa Henseende blot, at Borgerrepræsentanterne vedblive at gaa af i samme Orden som nu. Under alle Omstændigheder maatte der fordres en Bestemmelse til om, at der, naar denne Lov træder i Kraft, skal afgaa to eller tre Hold ad Gangen, eftersom det skal være to- eller treaarige Valg, da man ellers ikke vil komme i Orden. Mindretallets Forslag gaar ud paa at supplere Lovforslaget med saadanne fornødne Bestemmelser, som bringe Orden i Afgangen for de nuværende Borgerrepræsentanter, naar de komme under den ny Lovs Herredømme. Paa dette Punkt har Flertallet under Nr. 16 stillet et videregaaende Forslag, som gaar ud paa, at naar Loven træder i Kraft 1901, som der staar i Lovforslaget, skulle til den Tid samtlige 36 nuværende Borgerrepræsentanter afgaa og ny Valg finde Sted efter den ny Lov. Jeg tror, at dette Forslag i og for sig er rigtigt. Det vil vistnok erkendes, at naar man indfører en ny Valgmaade i Erkendelse af, at den er rigtig, er der noget underligt i at bevare Valg, som ere skete efter den ældre Valgmaade. Jeg tør sige, at hvis man tænker paa det politiske Livs Forhold, vilde man intetsteds mene, at man, naar der skete en Forandring i Valgmaaden, desuagtet skulde vedblive at lade de gamle Valg gælde, men

man vilde søge en Fornyelse efter de ny Regler. Af denne Bestemmelse, som jeg saaledes tør anbefale som retfærdig, maa dog temmelig rimelig følge, at man saa ikke foretager noget Valg i Aaret 1900 efter den nuværende Lov. Der vilde nemlig fremkomme et underligt Tilfælde, hvis man, uagtet denne ny Lov var vedtagen, alligevel i Aaret 1900 foretog Valg efter den gamle Lov, altsaa efter de almindelige Flertalsvalgsbestemmelser. Derfor foreslaa vi, at der intet Valg skal finde Sted i 1900. Herimod kan der rejses den Tvivl, at man derved forlænger Valgperioden for de Borgerrepræsentanter, som skulle gaa af, med et Aar; men det er, forekommer det os, naturligt, at man giver denne Bestemmelse, naar man overhovedet først vil lade den ny Lov træde i Kraft 1901. Det naturlige vilde maaske have været, at den ny Lov traadte i Kraft allerede i Aaret 1900, men saa blev Fristen for disse Valgs Foretagelse i 1900 for kort, idet Loven først kommer til Eksistens ind i 1900, og saa maatte man paa et andet Punkt forandre de nugældende Bestemmelser, idet man da maatte udsætte Valget for 1900 til Efteraaret 1900, hvilket maaske var den simpleste Fremgangsmaade. Men at foretage Valg efter den gamle Lov, naar man har vedtaget en ny Lov, som skal træde i Kraft, turde næppe være rigtigt.

Endelig er der føjet den Bestemmelse til i Ændringsforslag Nr. 18, at Loven skal være Genstand for Revision i 1906. Dette har hele Udvalget samlet sig om, fordi en Lov, som paa forskellige Omraader indfører et nyt System, naturlig egner sig til efter nogen Tids Anvendelse i Praxis at prøves paa ny. Dernæst er der jo ogsaa Udsigt til Forandring paa forskellige Omraader, saaledes til en Sammensmeltning af Kjøbenhavn med andre Kommuner og en deraf flydende Forøgelse af Borgerrepræsentanternes Antal. Alt dette gør, at det er naturligt at tilføje en Bestemmelse om, at den ny Lov skal underkastes en Revision i 1906.

Hermed har jeg for mit Vedkommende begrundet de Forslag, som ere stillede af Udvalgets Flertal paa et nær, nemlig det, som findes under Nr. 1. Dette vigtige Forslag gaar, som allerede nævnt, ud paa, at medens Lovforslaget, som det er kommet til os fra det andet Ting, giver Valgret til alle Skatteydere, skulde Valgretten som hidtil her i Byen kun tilkomme de Vælgere, som ere satte i Skat af 1,000 Kr. Da jeg her ikke har kunnet slutte mig til Flertallet, skal jeg selvfølgelig ikke føre Ordet